

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῶνται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34

Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ντὸς ΟΚΤΩ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολ-
λούςης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματὸσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ φιλόλογοι καὶ παιδαγωγοὶ μας ἐκπατρίζονται. — Σύγχρονοι Ἑλλη-
γες παιγῆται (ὑπὸ κ. Εὐφρασίας Κετσία). — Ἡ ὑπὲρ τῶν ἀναρρων-
νυόνων φιλανθρωπικὴ ἀορά. — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμε-
ρολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος ΜΘ'. — Τὰ ἀκροαματικὰ μαθήματα
τῶν Κυριῶν ἐν τῷ Συλλόγῳ «Παρνασσῶ». — Γυναικεῖος Κόσμος. —
Θέατρον. — Συμβουλαὶ—Συνταγαί. — Ἀγγελία Ἡμερολογίου. — Εἰδο-
ποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Αἱ ΦΙΛΟΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΙ ΜΑΣ ΕΚΠΑΤΡΙΖΟΝΤΑΙ

Οἱ παρακολουθοῦντες τὰς καθημερινὰς ἐφημερίδας θὰ παρε-
τήρησαν βεβαίως κατ' αὐτὰς ποῖαν τινα ζωηρότητα ἐν τῇ παι-
δαγωγικῇ ἀρθρογραφίᾳ. Συνεντεύξεις μετὰ τῶν γνωστοτέρων παι-
δαγωγῶν ἔλαβον χώραν, αἱ γνώμαι αὐτῶν ζητοῦνται μετὰ ποῖας
τινος ἐπιμονῆς καὶ εἰς ἄρθρα πολὺστήγητα ἐκτυλίσσειται ὅ,τι σχε-
τικὸν πρὸς τὴν παιδαγωγικὴν μόρφωσιν τοῦ ἔθνους.

Ἡ «Ἀκρόπολις» καὶ τὸ «Ἄστυ» εἰδικώτερον ἠσχολήθησαν
εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα διὰ τὴν δημοτικὴν ἰδίαν παιδείαν καὶ
ιδεαί κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον πραγματοποιήσονται ἐξετέθησαν
ἐν αὐταῖς.

Ὡς συνήθως ὅμως ἡ παιδεία τῶν ἀρρένων εἰδικῶς ἀπασχό-
λησε τοὺς τε ἀρθρογράφους καὶ παιδαγωγούς, οὐδεὶς δὲ σχεδὸν
λόγος ἐγένετο περὶ τῆς θηλείας παιδείας, περὶ τῆς μορφώ-
σεως δηλαδὴ τῆς στοιχειώδους τῶν μελλουσῶν Ἑλληνίδων μη-
τέρων. Τοῦτο δὲν μᾶς ἐκπλήττει. Ἀνέκαθεν ὁ Ἕλληνας, προκειμέ-
νου περὶ ἀναπτύξεως καὶ ἀνθρωπισμοῦ τῶν τέκνων του, σοβα-
ρῶς μερμυῖα διὰ τὰ ἄρρενα μόνον, διότι τὴν τῶν θηλέων παι-
δευσιν θεωρεῖ ὡς ἀνάγκην πολυτελείας μᾶλλον ἢ παραπραγματι-
κῆν. Διὰ τοῦτο οὐδέποτε παρ' ἡμῖν ἐμελετήθη σοβαρῶς τὸ ζή-
τημα τῆς γυναικεῖας παιδείας καὶ κατηρτίσθη πρόγραμμα

ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς γυναικεῖας ἀγωγῆς.
Οἱ παιδαγωγοὶ μας οἱ ἐν Εὐρώπῃ λαθόντες τὸ χρίσμα τῆς τε-
λειοποιήσεως, ἀμφιβάλλομεν ἂν ποτε ἐθεώρησαν ἀξίαν ἰδιαιτέ-
ρας μελέτης καὶ προσοχῆς τὴν διὰ τῆς καταλλήλου καὶ ἀνα-
λόγου πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς γυναικὸς διαπαι-
δαγωγῆσιν αὐτῆς, ἀφοῦ οὐδέποτε εἰδικὸν κατάλληλον πρόγραμ-
μα ἐρύθητε τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς.

Ἄλλαχού εἰς τὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς ἐκείνους, παρ' οἷς ἡ
γυνὴ θεωρεῖται παράγων πολὺτιμος τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς
εὐημερίας, εἰς γυναῖκας παιδαγωγούς ἀνετέθη ἡ εἰδικὴ μελέτη
τῆς γυναικεῖας παιδείας, καὶ τῇ συνεργασίᾳ αὐτῶν μετ' ἀνδρῶν
σοφῶν κατηρτίσθησαν τὰ εἰδικὰ προγράμματα, τὰ κανονίζοντα
τὴν γυναικεῖαν μόρφωσιν. Εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς τὴν Ἀγγλίαν, εἰς
τὴν Ρωσίαν οὕτω διεμορφώθη καὶ ἐτχηματίσθη εἰδικὸς κλάδος
γυναικεῖας παιδαγωγίας, καὶ ἡ Ἰταλία δὲ καὶ ἡ Ἰσπανία, καὶ
ὅλα τὰ μικρότερα κράτη γυναικῆς παιδαγωγούς ἀπέστειλαν
ἐκεῖ, δαπάναις τοῦ ἔθνους, πρὸς μελέτην τῶν διαφόρων παιδα-
γωγικῶν συστημάτων καὶ ἐφαρμογῆν αὐτῶν ἐν τῇ γυναικεῖᾳ
παιδείᾳ τῆς χώρας των.

Διάσημος διὰ τὴν εἰδικὴν παιδείαν καὶ τὸν καταρτισμὸν
τῶν διὰ διδασκαλίαν παιδαγωγικῶν τῆς εἶναι ἡ ἐν Παρισίοις
École Normale des Fontenay-aux-Roses καὶ ἀπόλυτον κύ-
ρος τελείων παιδαγωγῶν φέρουσιν αἱ ἀπόφοιτοι αὐτῆς. Αὐταὶ
δύνανται νὰ ἐκλέγνται μέλη τοῦ ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ Συμ-
βουλίου τοῦ κράτους, δύνανται νὰ διορίζονται ἐπόπτριαι τῆς
κατωτέρας καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως, δύνανται νὰ καταρτίξωσι
προγράμματα καὶ νὰ διευθύνωσιν ἀνώτερα παρθεναγωγεῖα. Εἶ-
ναι καθηγήτριαι, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ ἐπιστήμονες παιδαγωγοί,
τῶν ὁποίων τὸ κύρος οὐδεὶς παιδαγωγὸς ὅσον σοφὸς καὶ ἂν εἶ-
ναι δύνανται νὰ διαφιλονεικήσῃ. Ἡ Γαλλικὴ καυχᾶται σήμερον
διὰ τὴν Ecole Normale de Fontenay aux Roses, ὡς καυ-
χᾶται διὰ τὴν ἀμαζέουσαν βιομηχανίαν τῆς, διὰ τὸν στρατὸν
τῆς καὶ ἐν γίνεει δι' ὅ,τι ἀποτελεῖ τὴν ἐθνικὴν τῆς δύναμιν.

Οι ήγούμενοι τῆς ἰδικῆς μας παιδείσεως ἀγνοοῦν ἴσως καὶ τὴν ὑπαρξίν τοῦ παιδαγωγικοῦ τούτου κέντρου, θὰ ἔμενε δὲ καὶ ὁ τίτλος αὐτοῦ, ἴσως, ἄγνωστος, ἐὰν Ἑλληνικὴ κόρη, ἐπιθυμοῦσα νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὴν πατρίδα τῆς, δὲν μετέβαινε ἰδίᾳ πρωτοβουλία καὶ δαπάνη νὰ τελειοποιηθῇ ἐκεῖ. Οὔτε ἐρεκλαμαρίσθη, οὔτε ἔκαμε θόρυβον περὶ τὸ ὄνομά τῆς ἢ δεσποινίς Διαμαντοπούλου καθ' ὅλην τὴν μακρὰν διάρκειαν τῶν σπουδῶν τῆς, ἀλλ' οὔτε μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ καθηγητικοῦ πτυχίου τῆς ἐπεζήτησεν ἐπαίνους καὶ θέσεις τιμητικὰς εἰς τὴν πατρίδα τῆς. Ἀπλῶς ἐγένετο τότε γνωστὸν διὰ τοῦ τύπου, ὅτι ἦλθεν εἰς Ἀθήνας ἡ πτυχιούχος αὐτῆ καθηγήτρια τῆς École Normale de Fontenay aux Roses, ὡς ἀνεγράφη κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα, ὅτι ἀπῆλθεν εἰς Γαλλίαν, ἵνα λάβῃ ἐκεῖ θέσιν καθηγήτριας εἰς διδασκαλεῖόν τι τῶν Παρισίων ἢ Ἑλληνικῆς καθηγήτρια παιδαγωγός.

Αὐτὰ ξηρά, ξηρά ἐγράφησαν περὶ τῆς ἀρίξεως καὶ ἀναχωρήσεως τῆς δος Διαμαντοπούλου, χωρὶς κανὲν σχόλιον, χωρὶς καμμίαν ἐπίκρισιν, χωρὶς μομφὴν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, πρὸς τὴν Κυβέρνησίν μας, πρὸς τὸν δῆμόν μας, πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν ἐν γένει.

Καὶ οὐδεὶς ἐρυθρίξ, οὐδεὶς συγκινεῖται, οὐδεὶς ἀγχανκτεῖ, οὐδεὶς διαμαρτυρεῖται διὰ τὸ αἶσχος, τὸ ὅποιον προσάπτεται εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τοῦ διορισμοῦ τῆς μόνης Ἑλληνίδος καθηγήτριας παιδαγωγοῦ εἰς Γαλλικὸν Διδασκαλεῖον, ὅταν εἰς τὸ ἰδικόν μας βασιλεῦει ἡ ἀμάθεια τῶν πτυχιούχων δημοδιδασκάλων, ὅταν τὰ ἰδικὰ μας δημοτικὰ παρθεναγωγεῖα ἐποπτεύουν χυδαῖοι γραμματοδιδάσκαλοι.

Ἄλλ' οἱ γραμματοδιδάσκαλοι ἔχουν ψῆφον καὶ διὰ τοῦτο διακαίονται νὰ ἐκμεταλλεῦνται ἀτυστόλως ὅ,τι πολυτιμότερον καὶ ἱερὸν ἔχει ὁ τόπος, αὐτὴν τὴν μόρφωσιν, αὐτὸν τὸν ἀνθρωπισμὸν τοῦ ἡμίσεως πληθυσμοῦ του. Οἱ γραμματοδιδάσκαλοι εἶναι ὄργανα πολὺ τιμὰ τῶν προϊσταμένων των, καὶ εἰς ἓν νεῦμα αὐτῶν θύουν καὶ ἀπολύουν τὰ πάντα πρὸς ἐῤυπηρέτησιν τῆς ρουτινολογικῆς πολιτικῆς. Οἱ γραμματοδιδάσκαλοι ὡς ἐκ τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἀγωγῆς των ἔρπου πρὸ τῶν ἰσχυρῶν καὶ προτιπρῶν τὴν εὐνοϊάν των διὰ μέσων, ἄτινα ἢ στοιχειώδης ἀνθρωπίνῃ ἀξιοπρέπεια ἀποδοκιμάζει. Οἱ γραμματοδιδάσκαλοι εἰς ἓν νεῦμα τοῦ προϊσταμένου των ρίπτουν εἰς τοὺς δρόμους ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἔτους τὴν εἰσυνειδητοτέρην τῶν διδασκαλιστῶν, ἵνα τὴν ἀντικαταστήσουν ὑπὸ ἀμαθοῦς τινος, ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τῆς πολιτικῆς.

Ἐνόσω λοιπὸν τοιαῦτα ἐλατῆρια κανονίζουν τὰ τοῦ παιδαγωγικοῦ μας κλάδου, οὔτε τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων, οὔτε αἱ γνώμαι τῶν παιδαγωγῶν οὐδεμίαν δύναμιν νὰ ἀποδώσι χρησιμότητος. Διὰ τοῦτο καὶ ὄχι μόνον δὲν δαπανῶμεν ὡς ἔθνος οὔτε ὄβολον διὰ τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν τελειοποίησιν γυναικῶν παιδαγωγῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνας, αἵτινες ἐκ τῶν στερησέων των ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν θυσίαν ταύτην, παραγκωνίζομεν καὶ ἀναγκάζομεν νὰ ἐκπατρίζωνται, νὰ ἀπαρῶνται καὶ τὸν ἐθνισμόν των αὐτῶν, ἵνα εἰς ξένους τόπους χρησιμοποήσῃσι τὰς γνώσεις των, καὶ ὑπὲρ τῆς μορφώσεως ξένων γυναικῶν ἐργασθῶσιν.

Εἶναι τοῦτο τὸ ψηλαφτότερον ἴσως δεῖγμα τῆς ἐξουδενώσεως, τοῦ ἐκμηδενισμοῦ, τῆς ἐλκώδους καταστάσεώς μας, ὡς ἔθνος καὶ ὡς φυλῆς. Ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς στοιχειώδους τουλάχιστον ἠθικῆς ἐπιβάλλει καὶ εἰς τὰ ἀτιμότερα καὶ εἰς τὰ βαρ-

βαρότερα τῶν ἐθνῶν τὴν ἀπέναντι τῶν ξένων ἀπόκρυψιν τῶν κακῶν, ἄτινα δύνανται ἐπισιθητῶς νὰ μειώσωσι τὴν ὑπόληψιν καὶ ἐκτίμησιν των. Ἡμεῖς ὡς οἱ ἐπαίτται τῶν τριῶν ἐκθέτομεν εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων τὰς ἀηδεῖς πληγὰς καὶ τὰ φρικωδῶς ἀπόζοντα ἔλκη τοῦ ἐσωτερικοῦ ὄργανισμοῦ μας, χωρὶς τουλάχιστον νὰ ἔχωμεν τὴν δικαιολόγησιν ἐκείνων, ὅτι πράττομεν τοῦτο διὰ νὰ μᾶς ἐλεήσουν.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

Η'.

Ἐν τῇ ἑλληνικῇ φιλολογίᾳ ἀπαντῶμεν διάφορα παραδείγματα ποιητικῶν οἰκογενειῶν. Παράδειγματος χάριν τοὺς δύο ἀδελφούς Σούττους, καὶ περὶ τοὺς ἐξ τουλάχιστον ἄλλους τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, οἵτινες ὠσαύτως ἐγράψαν καὶ ἐδημοσίευσαν στίχους. Ὁ κ. Ραγκαβῆς, ὁ μεταφραστὴς τῆς Φαίδρας καὶ τοῦ Κίννα, εἶναι πατὴρ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ, πατρὸς τοῦ κ. Κλέονος Ραγκαβῆ. Τούτου ἡ τραγωδία «Ἰουλιανὸς ὁ Παρχάτης», ἠγείρειν ἀρκετὸν θόρυβον πρὸ τινων ἐτῶν. Ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἀνθολογίαις εὐρίσκομεν προσέτι τρεῖς ἀδελφοὺς Βυζαντίους, δύο ἀδελφούς Ματαράγκας κλπ.

Οὕτως ἔχομεν καὶ δύο ἀδελφούς Παράσχους τὸν Γεώργιον καὶ τὸν Ἀχιλλέα· ὁ πρῶτος ἐγένετο γνωστὸς ἐκ τῶν ποιήσεων αὐτοῦ, ὧν τινες ἐγένοντο δημοτικαί, καὶ ἐκ τῆς καλῆς αὐτοῦ μεταφράσεως τοῦ Ἑρνάνη δημοσιευθείτης μέχρι τοῦδε ἐν ἀποσπάσμασιν. Ὁ δεύτερος, ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Βαλαωρίτου, εἶναι ὁ δημοφιλέστατος ποιητὴς τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ἀχιλλεὺς Παράσχος δὲν εἶναι εἰς ἐκ τῶν δαφνοστεφῶν ποιητῶν, οὗς τὸ Πανεπιστήμιον ἐδωρεῖτο κατ' ἔτος τῇ Ἑλλάδι. Οὗτος ἀπετάθη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ κοινόν, ἢ δὲ φήμη του προσηλθεν ἀπ' ἐκείνης ἀνευ βραβείων καὶ διαγωνισμῶν. Οὔτε ἐκούρατε τὸ κοινὸν δι' ἄλλεπαλλήλων δημοσιύσεων τῶν ποιημάτων αὐτοῦ, ἄτινα ἀνεζήτει τις εἰς περιοδικὰ, ἐφημερίδας καὶ φυλλάδια μέχρι οὗ ἐδημοσιεύθη ἢ ἐν Ἀθῆναις ἀγγελεθεῖσα ἐκδοσις τῶν ἀπάντων αὐτοῦ. Ἡ ζήτησις ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ προηγήθη τῆς προσφορῆς.

Ὁ Παράσχος ἔχει τὰ ἐλαττώματά του. Δὲν διήλθε ἀτιμωρητῆ τὴν νεότητά του ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Πανεπιστημίου, διαβίωσας ἐν τῇ περιβαλλούσῃ αὐτῇ ἀτμοσφαιρᾷ. Καὶ αὐτὸς ἐνίοτε νοσεῖ τὴν νότον τοῦ αἰῶνος, ἐξ ἧς οἱ Ἀθηναῖοι νομίζουσιν ὅτι κατ' ἀντανάγκασιν πάσχουσιν· ἀλλ' ἐν ταῖς ποιήμασιν αὐτοῦ ὑπάρχει τοσοῦτον εἰλικρινὲς αἰσθημα δεδοκιμασμένου πάθους, ὥστε συγχωρεῖ τις εἰς τὸν Ἑλληνα τοῦτον τὰς ρωμαντικὰς αὐτοῦ ὀρμάς.

Ἡδύνατό τις νὰ μεμψῆ τὸν Παράσχον καὶ δι' ἄλλο τι. Δὲν παρέχει πάντοτε τῷ ἀναγνώστῃ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἰδέαν του, ἀλλὰ προωσιάζει αὐτὴν ὑπὸ πάσας τὰς φάσεις τῆς, τὴν περιστρέφει καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις· ἔχει ἀσθονίαν εἰκότων καὶ παραβολῶν, ἀσθονίαν, ἥτις πανταχοῦ ἠθελε θεωρεῖσθαι ὑπερβολικὴ, ἀλλ' ἀποθνήκει ἔτι μᾶλλον μεμ-

πτέα ὅταν ὁ γράφων ἀποτείνεται πρὸς κοινόν, οἷον τὸ ἑλληνικόν, ὅπερ προλαμβάνει τὴν διάνοιαν τοῦ λέγοντος. Ἀληθῶς αἱ παραβολαὶ τοῦ Παράσχου εἶναι ὠραῖαι, αἱ εἰκόνας αὐτοῦ τὸσον ζωηραὶ ὅςτε στίχος του τόσον διάπυρος καὶ ἐναρμόνιος, ὥστε ὁ ἀναγνώστης λησμονεῖ νὰ δυσανασχέτησῃ ἐπὶ τῇ μακρογροῖᾳ αὐτοῦ. Εἶναι φύσις ὄντως ποιητικὴ καὶ πρωτότυπος, κατορθώσασα ν' ἀοίξῃ ἴδιον δρόμον ἐκτὸς τῶν τετριμμένων ὁδῶν.

Ὁ Παράσχος ἠκολούθησεν ἐναλλάξ δύο μεθόδους· ἐν ἀρχῇ μὲν ἔγραψεν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιβαλλομένην γλῶσσαν, ἀλλ' ἡ ἔμφυτος αὐτῷ καλαισθησία τὸν ὤθητε βαθμηδὸν εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθοῦς ἐθνικῆς ἐμπνεύσεως. Πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν γράφει εἰς δημόδη γλῶσσαν. Οὐδὲν ἤττον διὰ τοῦ τρόπου τῆς φράσεως, διὰ τῆς κατασκευῆς τοῦ στίχου καὶ διὰ τῆς συνεχοῦς χρήσεως τῆς ὁμοιοκαταληξίας, πρὸ πάντων δὲ διὰ τῆς πρὸς τὸν ρωμαντισμὸν τάσεως αὐτοῦ, συνδέεται μετὰ τῆς σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ σχολὴ αὕτη διήνυσε περίεργον περὶ ἑαυτὴν κύκλον. Σήμερον φαίνεται ἐπιστρέφοντα εἰς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς, εἰς τὴν ἀρετηρίαν τῆς. Ἐὰν ἐξ ἐνὸς ὁ Ζαλοκώστας ἐγκατέλιπε τὴν δημόδη γλῶσσαν, ὅπως συμμέσχη τῶν ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου ταχθέντων διαγωνισμῶν, ἀπ' ἐτέρου ὁ Παράσχος, ἀπέστη τῶν διαγωνισμῶν ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν δημόδη γλῶσσαν. Ὁ κύκλος ἐκ νέου ἀνοίγεται εἰς τὸ σημεῖον ἐνθα ἠθέλησαν νὰ τὸν κλείσωσιν. Ὁ Ζαλοκώστας ἠλλάξε σύστημα, ὅπως εἰτέθη ἐντὸς τοῦ κύκλου. Ὁ Παράσχος ἀναστέλλει τὴν κίνησίν του, μεταβάλλει διεύθυνσιν καὶ παραδέχεται τὴν ζῶσαν γλῶσσαν τὴν μεστὴν ποιητικῶν καλλόνων, τὴν ὁποῖαν εἶχον ἀποπειραχθῆ διὰ παντός νὰ ἀποσκορακίσωσιν.

Ἐκ τῶν προσφιλεστέρων ποιήσεων τοῦ Παράσχου εἶναι τὸ :

Ποτάμι

Ποτάμι ταξιδιάρικο, ποτάμι ἀγαπημένο!
 Μυριολόγητας ποῦ με πᾶς νὰ βυθισθῆς καυμένο!
 Ἄχ! σὸν κ' ἐμᾶς εἶσαι καὶ σὺ ὅποιος ἔμπροσθὰ βαδίσει,
 Ὅποιος βαδίζει πᾶντα ἔμπροσθ, ποῦ πάει δὲν γνωρίζει,
 Ἐγὼ, ἐγὼ νὰ σοῦ τὸ πῶ, ἐγὼ καλὸ ποτάμι,
 Τὰ μυσταλλένιά σου νερὰ ἢ Μοῖρα τί θὰ κάμῃ,
 Ἀπὸ τὴν ἄβυσσος ἔρχεσαι, ἔ τὴν ἄβυσσος θὰ πέσης,
 Δὲν θὰ ἔμπορέσης νὰ σταθῆς φτωχό, δὲν θὰ ἔμπορέσης!
 Πρέπει τὸν νόμο τὸν κοινὸ καὶ σὺ κ' ἀκολουθήσης
 Ποτάμι θὲ νὰ στερεωθῆς ποτάμι θὲ νὰ σβύσης.
 Ἄχ! βλέπε, βλέπε! ὅσο ἔμπορεῖς καὶ μάτια ἂν δὲν ἔχῃς,
 Τὸν ἀσημένιον οὐρανὸ, τὰ λούλουθα ποῦ βρέχεις.
 Βλέπε τῆς γῆς τὴν ὡμορφιὰ καὶ τ' οὐρανὸ τὴν χάρι,
 Πρὶν πέσης μέσ' ἔ σκοτεινὰ κ' ἢ ἄβυσσος σὲ πάρῃ.
 Ἄργά, ἄργά! μὴν βιάζεσαι! τὸν οὐρανὸ στοχάσου.
 Τὸν οὐρανὸ ποῦ ἀντανακλᾷς καὶ πέφεις ἔ τὰ νερὰ σου
 Ἰδὲ τὰ νέφη τὰ λευκὰ, ποῦ ἐπάνω σου περνοῦνε
 Γιατὶ τοὺς μοιάζεις, ποταμὲ, γιαντὶ σὲ χαιρετοῦνε.
 Ἐσ' εἶσαι σύννεφο ὑπερὸ λευκότερο ἀπ' τὰ κρίνα,
 Ἐσ' εἶσαι σύννεφο τῆς γῆς καὶ τ' οὐρανὸ ἐκεῖνα.
 Γιὰ πές μου, πές μου, ποταμὲ, τὴν μάγνα ποῦ τὴν ἔχεις,
 Ποιὰ σύννεφα σ' ὀσπεύρατε, σ' ἐγέννησαν καὶ τρέχεις;
 Ἄχ! μοιάζεις μετ' ὃν ἄνθρωπο, ἄχ! μοιάζεις καὶ μ' ἐμένα·
 Ὅμως ἐγὼ κοινράσθηκα ἔμπροσθέρῃ ἀπὸ σένα.
 Μ' ἔρχεται τώρα, ποταμὲ, ἔ τὸ κῆμά σου νὰ πέσω,
 Τὴν φλόγα πῶχω μέσα μου ἔ τὰ στήθια σου νὰ σβέσω,

Ἐγὼ φωτιά, ἐσὶ νερό, ποτάμι θὰ με σβύσης.
 Ἐγείρε τῆς λήθης τὸ νερό, καὶ θὰ μοῦ τὸ ποτίσης!
 — Ἐλεγε, καὶ ἔς τοῦ ποταμοῦ τὴν ἄκρην ἐπεριπάτει
 Ἐνας θλιμμένος ποιητὴς με δακρυσμένο μάτι·
 Ἐνας π' ἀγάπησε πολὺ καὶ δὲν ἀνταγαπήθη.
 Καὶ βλέποντας καὶ βλέποντας τὸ κῆμα ἐλησμονήθη
 Δὲν εἶδεν, ὅτι ἔπεφτε μέσ' ἔς τὸ τρεχάτο μῆμα·
 Τὸ κῆμα ἔλαβε τὸ νερό, κ' ἢ ἄβυσσος τὸ κῆμα.
 (Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) Εὐφρασία Κεταῖα

Η ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΝΑΡΡΩΝΟΝΤΩΝ ΑΓΟΡΑ

Ὅχι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, ἀλλὰ τὴν μεθεπομένην, δεκάτην τρίτην Νοεμβρίου τελεῖται ἐν τῷ Ζαππεῖῳ μεγάρῳ καὶ ὑπὸ τῶν κυριῶν τῶν σωματείων τῶν ἀναρρωνούντων καὶ τῶν ἐργατῶν ἢ προαγγελθεῖσα φιλανθρωπικὴ ἀγορὰ.

Ἀπὸ τῆς 10ης πρωινῆς ὥρας ἡ φιλανθρωπία θὰ ἐγκατασταθῇ ἐκεῖ ὑπὸ τὴν μορφῇν, πολλῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων, αἵτινες ἀνευδότης ἀπὸ μηνὸς ἐργάζονται πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς φιλανθρωπικῆς ταύτης ἐορτῆς.

Τοῦ μεγάλου λαχείου ἀριθμοὶ θὰ πωλοῦνται διαρκῶς παρ' αὐτῶν, πᾶς δὲ προσερχόμενος θὰ δοκιμάξῃ τὴν τύχην του, κερδίζων ἴσως ἀντὶ δραχμῆς ἀντικείμενον μεγάλης ἀξίας, ἀλλ' ἐνταυτῷ συντελῶν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ, ὃν τὰ σωματεῖα ταῦτα ἐπιδιώκουσιν.

Ἄς ἀναλογισθῶν αἱ ἀναγινώσκουσαι τὰς γραμμὰς ταύτας πόση περιθάλψις καὶ περιποίησις ἀπαιτεῖται εἰς ἀναρρωνούσας προσφιλῆ ὑπαρξίν, ὅπως ἐντελῶς ἀνακτήσῃ τὰς ἀπωλεσθείσας ἐκ τῆς νόσου δυνάμεις καὶ πόση ἐγκατάλειψις ἀνεμενε μέχρι τοῦδε τοὺς ἀποφοίτους τῶν νοσοκομείων δυστυχεῖς, πόση ἐρήμωσις ἐν τῷ πόνῳ των, πόση δυστυχία καὶ πέννα καὶ στέρησις εἰς τὸ ἐξησθενημένον ἤδη σῶμά των.

Ἄς ἀναλογισθῶσι πόση αὐταπάρησις ἀπαιτεῖται διὰ τὰς κυρίας τοῦ σωματείου τούτου, αἵτινες καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας ἐπισκέπτονται τοὺς δυστυχεῖς πάσχοντας εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἀψιφύσαι τοὺς ἐκ τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων κινδύνους καὶ προσφέρουσαι μετὰ τῆς παρηγορίας καὶ ἠθικῆς ἐνισχύσεως των καὶ τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν οὕτω δοκιμαζομένην τάξιν τῶν ἀποκλήρων τῆς τύχης.

Ὅλη ἡ πρὸς τὴν μακρὰν εὐρισκομένην οἰκογενεῖαν ἀλληλογραφία, διεξάγεται παρὰ τῶν κυριῶν τούτων ὡς ἀνακουφίζε-ται αὕτη πληρονομένου τοῦ ἐνοικίου, ἢ χορηγομένου τοῦ ἄρτου πρὸς τὴν ὡς ἐκ τῆς ἀσθενείας τοῦ πατρὸς, πάσχουσιν οἰκογενεῖαν.

Ἦν ἐνδύμα ἀναγκαῖον καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς παρηγορίαν καὶ ἀνακούφισιν τῶν ἀσθεῶν παρέχεται ἐπίσης παρὰ τοῦ σωματείου τούτου.

Καὶ ἀνάγκωσις ἔτι θρησκευτικῶν καὶ ἄλλων ἐποικοδομητικῶν βιβλίων τελεῖται παρ' αὐτῶν, καὶ βιβλίαι τοῖς χορηγοῦνται προσπερόμενα προθύμως παρὰ γενναίων ἐκδοτῶν καὶ βιβλιοπωλῶν. Δὲν περιορίζονται δὲ μόνον εἰς τὴν κατὰ τὴν ἀσθενεῖαν καὶ τὴν ἀνάρρωσιν παρεχομένην περιθάλψιν, ἀλλὰ καὶ ἐργασίαν προμηθεύουσιν εἰς τοὺς ἐπιζητοῦντας τοιαύτην ἀποφοίτους τοῦ νοσοκομείου, καὶ εἰς τὰς πατρίδας των τοὺς ἀποστέλλον, ἰδίαις δαπάναις καὶ πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀνθρωπίνως δυνατόν νὰ πράξωσιν ὑπὲρ αὐτῶν, τὸ πράττον εὐχρηστῶς, ἀνταποκρινόμεναι οὕτω

εις τὸ θεῖον λόγιον τοῦ Ἰησοῦ « Ἀσθενὴς ἤμην καὶ περιε-
θάλλψατέ με ».

Δὲν πιστεύομεν, ὅτι θὰ ὑπάρξῃ ἄνθρωπος δυνάμενος νὰ θυ-
σιάσῃ μίαν δραχμὴν καὶ δὲν θὰ τὸ πράξῃ, ἐπισκεπτόμενος
τὴν ὥραιαν καὶ πρωτοφανῆ ἔρτην τοῦ Ζακπείου τὴν μεθεπομένην
Κυριακὴν, ἀφοῦ πρόκειται νὰ βοηθήσῃ τόσῳ εὐγενῆ ἀγα-
θοεργίαν.

Ἄλλὰ καὶ διὰ τὸ παρασκευαζόμενον λαχεῖον δύνανται νὰ
ἀποστείλωσι διάφορα εἶδη οἱ βουλόμενοι οἷας δῆποτε ἀξίας
καὶ ἂν εἶναι ταῦτα. Μικρὰ ἐργόχειρα, μικρὰ ἀσημαντα καὶ
ἄχρηστα πολλάκις εἰς ἡμᾶς ἀντικείμενα χρησιμοποιοῦνται εἰς
τοιαῦτα λαχεῖα, γίνονται δὲ δεκτὰ μετ' εὐγνωμοσύνης παρὰ
τῶν κυριῶν. Πᾶσα ἀποστολὴ δέον νὰ γίνεταί πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ Φιλελλήνων κατοικοῦσαν κ. Ναταλίαν Σούτσου, τὴν πρω-
ταγωνιστοῦσαν καὶ ἐν τῷ σωματείῳ τούτῳ ὡς εἰς πᾶν καλόν.

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΣΙΚΑΓΟΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΔΟΣ

ΜΘ'.

Πόσον μακροτέραν ἐπόθουν τὴν τελευταίαν αὐτὴν ἡμέραν εἰς
τὴν Ἐκθεσιν, καὶ πῶς ἐδίσταζα νὰ συμβουλευθῶ τὸ ὠρολόγιόν
μου κατὰ τὴν μετὰ τὸ πρόγευμα συνομιλίαν μας μετ' ἡμῶν
Ἄντων Ἄλλ' οἱ πόθοι μας σπανιώτατα συμβαίνει νὰ ἔχουν
οἰανδῆποτε ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς πραγματικότητος καὶ ἀλματικῶς,
ἀνηλεῶς ὁ χρόνος παρήρχεται, χρόνος τόσον πολυτίμως χρησι-
μοποιούμενος. Εἶμεθα εἰς τὸ παγωτόν, καὶ ἡ μίξις Ἄντων ἐση-
μείου τὸ μεταμεσημβρινὸν δρομολόγιόν τῆς, ὅταν παρετήρησα
διευθυνομένην πρὸς ἡμᾶς κυρίαν παραδόξως ἐνδεδυμένην.

Ὅλοι οἱ λαοὶ καὶ ὅλοι αἱ φυλαὶ τοῦ κόσμου, τῆ εἶπον γελῶ-
σα, ἀντιπροσωπεύονται ἐδῶ θὰ ἔλεγον ὅτι αἱ ἀρχαῖαι Ἑλλη-
νίδες μας ἀφῆκαν τοὺς προκιωνίους τάφους των διὰ νὰ ἐπισκε-
φθοῦν τὴν Ἐκθεσίν σας, ἐὰν δὲν ὑπέβητα, ὅτι ἡ κυρία ἐκείνη μετ'
τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν ἔνδυμα ἀνῆκει εἰς τὴν Ἐκθεσιν τῶν δια-
φόρων φυλῶν τοῦ κόσμου καὶ ὅτι ἀφῆκε πρὸς στιγμὴν τὴν θέ-
σιν τῆς, ἵνα ἔλθῃ νὰ προγευματίσῃ.

Ἄλλ' ἡ ψευδοελληνὶς αὐτῆ φαίνεται, ὅτι σᾶς μαντεύει συμ-
πολίτιδα τῆς ἐνδυμασίας τῆς, μοὶ εἶπεν ἡ μίξις Ἄντων, καὶ δι'
αὐτὸ διευθύνεται πρὸς ἡμᾶς. Καὶ διὰ μέσου τῶν ὕλων τῆς ἡτέ-
νιζε μετ' ἡμᾶς τὸ παρὰ δόξον προφητικὸν βλέμμα τῆς τὴν πρὸς ἡμᾶς
ἐν μεγαλοπρεπεῖ καὶ ἐπιχαρίτῳ βαδίτηματι διευθυνομένην.

Τί τυχερὰ ὅπου εἶμαι! ἀνέκραξε, τείνουσα ἀμφοτέρας τὰς
χεῖρας ἡ μετ' ἡμᾶς Ἑλληνικὴν ἔνδυμα κυρίαν. Καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν
τράπεζάν μας, ἀποχωριζομένη ἀποτόμως τῆς συνοδείας τῆς.
Τὴν ἀνεγνώρισα. Ἦτο ἡ φιλελληνὶς ρήτωρ, ἡ ἀγορεύουσα
μετὰ τότῃς δυνάμεως λόγου κατὰ τὴν περὶ τροποποιήσεως τῆς
γυναικείας ἐνδυμασίας συνεδρίασιν καὶ ὑποστηρίξασα τὸ ἀρχαῖον
Ἑλληνικὸν ἔνδυμα, ὡς τὸ καταλληλότερον διὰ τὴν σύγχρονον
γυναῖκα. Ἐλεγε λοιπὸν ἀλήθειαν, ὅτι δεκαετίαν ὅλην φέρει πάν-
τοτε τὸ Ἑλληνικὸν ἔνδυμα, καὶ δὲν δειλιᾷ, δὲν φοβῆται τὸ γε-
λοῖον, περιφερομένη ἀνά τὰς ὁδοὺς ὡς μεταμφιεσμένη!

Δὲν εἶχον τὸ θάρρος νὰ τῆ ἀποκρούσω τὴν σκέψιν μου ταύ-

την. Δὲν σᾶς γελοῦν, τῆ εἶπον, δὲν σᾶς παρακολουθοῦν μετὰ
περιεργείας καὶ δὲν εὐρέθητε ποτε στενωχωρήμενη ἕνεκα τῆς
ἐνδυμασίας σας αὐτῆς. Καί, δὲν ἐτόλμησα συμπληροῦσα, τὴν σκέ-
ψιν μου, νὰ προσθέσω: δὲν τρέχουν ἀπ' ὀπίσω σας μάγ-
κες καὶ δὲν ἔτυχε νὰ σᾶς πετάξουν ποτὲ καμμίαν λεμο-
νόκουσαν.

Ἄλλ' ἀνεμνήθητι ἀμέσως, ὅτι οἱ μάγκες ἐργάζονται εἰς τὸν
τόπον αὐτόν, ὅπως ὁ ἄλλος κόσμος; καὶ ὅτι δὲν ἔχουν καιρὸν
νὰ ἐνοχλοῦν τοὺς ἀπαρέσκοντας εἰς αὐτούς. Ἐπειτα ἡ ἰδέα
τοῦ γελοίου, ὅπως τὴν ἐννοοῦμεν ἡμεῖς οἱ κάτοικοι μικρῶν τό-
πων, ὅπως τὴν ἐννοοῦν ἀκόμη εἰς τὰς μεγαλειτέρας πόλεις
τῆς Εὐρώπης δὲν ὑπάρχει ἐν Ἀμερικῇ. Γελοῖον, ἀστεῖον, ἀξιο-
κατάκριτον δι' ἡμᾶς εἶναι ὅ,τι κάμνει κατ' ἐξαιρέσιν εἰς, ἔστω
καὶ ἂν εἶναι ὀρθόν, ἔστω καὶ ἂν εἶναι ὠφέλιμον. Ἡ ἐλευθερία
οὕτω τῶν ἀτόμων ὑφίσταται μόνον κατὰ τύπους, ἐνῶ κατ' οὐ-
σίαν ὅλοι καὶ ὅλοι μας ὑποβαλλόμεθα εἰς τὸν τυραννικὸν ζυγὸν
τοῦ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιβαλλομένου καθεστώτος.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸ πρᾶγμα διαφέρει ἐντελῶς. Ἐκαστος
ἐνδύεται, διακίταται, ζῆ, ὅπως θέλῃ, ἀρκεῖ νὰ μὴ παραβαίῃ τὰ
ὑπὸ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἠθικῆς διαγραφόμενα ἔρια. Αἱ κοινωνι-
καὶ ὑποχρεώσεις εἶναι τι τόσον ἐποσειῶδες, τόσον ἐλαστικόν,
ὥστε γελοῖον θεωρεῖται νὰ ἐμμένῃ τις εἰς αὐτάς, καὶ νὰ ἐξαρτᾷ
ἐξ αὐτῶν τὴν ἰδίαν εὐτυχίαν. Τὸ τί θὰ εἶπῃ ὁ κόσμος, εἶναι
φράσις μὴ ἀπαντῶσα οὐδ' ἀπομῶν εἰς τὸ λεξιλόγιον τῶν Ἀμερι-
κανῶν. Μήπως ὁ κόσμος ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν εὐτυχίαν μας ἢ
πονητὴν διὰ τὴν δυστυχίαν μας; Μήπως μᾶς ἔρχεται ποτε ἐπί-
κουρος ὁ κόσμος αὐτός ὁ ἀπαιτῶν νὰ κανονίζωμεν τὰς σκέψεις
καὶ τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ αἰσθηματὰ μας συμφῶνως μετ' ἡμῶν
ἐπιθυμίων του! Καὶ συνήθως, ὅταν λέγωμεν κότμον, τί ἐννοοῦ-
μεν; Τοὺς πέντε ἢ δέκα γνωστούς καὶ οἰκίους μετὰ τῶν ὁποίων
ἀνταλλάσσομεν εἰς ὠρισμένης τοῦ ἔτους ἡμέρας μίαν ἐπίσκεψιν,
παρὰ τῶν ὁποίων ἀκούομεν τὰς ὑπὸ τῆς ἐθιμοτυπίας ὑπαγο-
ρευόμενας στερεοτύπους φιλοφρονήσεις, καὶ οἱ ὁποῖοι μετ' ἡμῶν
πρώτην εὐκαιρίαν εἶναι ἔτοιμοι νὰ μᾶς πικράνουν, νὰ μᾶς δολι-
θεύσων, ἐὰν ὄχι καὶ νὰ μᾶς βλάψων; Πρακτικώτατα λοιπὸν
φερόμενοι οἱ πέραν τοῦ Ὀκεανοῦ ἀδιαφοροῦν ἐντελῶς διὰ τὸ τί
θὰ εἶπουν οἱ ἄλλοι καὶ πράττουν ὅ,τι τοὺς ἀρέσκει, ὅ,τι τοὺς
εὐχαριστεῖ, ὅ,τι ἡ λογικὴ ἐκάστου ἐπιδοκιμάζει. Φυσικώτατα καὶ
ἡ νέα φιλέλληνη, φέρει ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνι-
κὸν ἔνδυμα, στερεοτύπως, καὶ κατ' οἶκον καὶ εἰς τὸν περίπατον
καὶ εἰς τὰς ἐπισκέψεις καὶ εἰς τὸ θέατρον καὶ εἰς τοὺς χοροὺς
καὶ εἰς τὰ ταξείδια καὶ εἰς τὰς ἐξοχὰς, χωρὶς οὐδεὶς νὰ εὐρί-
σκη τοῦτο μεμπτόν ἢ ἀπλῶς γελοῖον ὡς θὰ συνέβαιεν ἄλλαχού.

Ἐφ' ὅσον δὲ τὴν βλέπω, ἐννοῶ πόσον δίκαιον ἔχει νὰ ἐμμένῃ
εἰς τὴν ἰδέαν τῆς αὐτῆς. Καὶ μετ' ἐντροπὴν μου ἐγὼ ἡ Ἑλληνὶς
διὰ πρώτην φοράν λαμβάνω πλήρη ἰδέαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐνδυ-
μασίας, ὅχι ἐκείνης, ἣν αἱ περισσώτεροι ἐξ ἡμῶν φαντάζονται,
δι' ἧς οἱ καλλιτέχναι, χάριν τῆς τέχνης, περιβάλλουν τὰ πλεῖ-
στα ἐκ τῶν ἀγαλμάτων των, τὴν ἀφίνουσαν γυμνὰς τὰς χεῖ-
ρας καὶ τοὺς πόδας καὶ τὰς κνήμας, ἀλλὰ τὴν ἐνδυμασίαν, ἣν
ἔφερον ὅλοι αἱ ἔντιμοι γυναῖκες τῆς ἀρχαιότητος εἰς τὸν καθ'
ἐκάστην βίον των.

Ἄλλὰ πόσος σᾶς κατασκευάζει μετ' ἡμῶν τὴν τέχνην τὰς πτυχὰς
αὐτάς, ἠρώτητα, καὶ πῶς κατορθοῦται νὰ διατηροῦν οὕτω
ὅλην τὴν γραφικότητά των.

Εἰς γλύπτῃς ἐβοήθησε τὴν ράπτριάν μου διὰ τὰ πρῶτα φο-
ρέματα, τὰ ὁποῖα μοὶ κατεσκεύασε, καὶ μέχρι σήμερον ὅταν
πρόκειται διὰ φόρεμα χοροῦ εἰς τὸν γλύπτην καὶ πάλιν κατα-
φεύγω. Διὰ τὰ ἄλλα ὅμως ἐσυνείητε καὶ αὐτὴ καὶ ἐγὼ τόσον
εἰς τὴν ἀρμονικὴν συναρμολόγησιν τῶν πτυχῶν, ὥστε οὐδεμίαν
ἀπαντῶμεν δυσκολίαν. Τὴν διπλοῖδα αὐτὴν εἶπε, δεικνύουσά
μοι τὸ εὐρὺ πτυχῶν περικόρμιον τὸ ὁποῖον ἔπιπτε μετὰ μεγα-
λοπρεποῦς χάριτος ἀπὸ τοῦ τραχήλου καὶ τῶν ὤμων τῆς καὶ
ὑπεδιπλοῦτο εἰς τὴν ὀσφύν τῆς, τὴν ἔρραψα μόνη μου, τὸ στρόφιον
μοὶ κατεσκεύασαν καθ' ὑπόδειγμα ληφθὲν ἐξ εἰκόνας ἀρχαίου
ἀγγείου καὶ τὸ μεταχειρίζομαι δι' ὅλας τὰς ζωννυμένας ἐσθῆτας.

Κυριασίδα προτέθηκεν, ἀλλ' οὔτε περιβόλαιον δὲν φορῶ σή-
μερον καὶ ἐν γένει κατὰ τὸ θέρος προτιμῶ νὰ ἐξέρχωμαι οὕτω
διὰ νὰ ρελαμάρω καὶ τὸ ἔνδυμα. Εἶναι τόσον γραφικόν, ὥστε
ὅλοι ὅσοι με βλέπουν τὸ θαυμάζουν. Ἦδη εἰς τὴν πόλιν μας
ὑπερ' τὰς εἰκοσι προσηλυτίστησαν καὶ με μιμοῦνται. Πέπλον δὲν
φορῶ ποτὲ, διότι τὸ θεωρῶ κάλυμμα ἀνάξιον γυναικὸς ἐλευθέ-
ρας καὶ πολιτισμένης. Καὶ εἶχε δίκαιον. Ὁ πέπλος τῶν ἀρ-
χαίων Ἑλληνίδων συνεχίζεται σήμερον παρὰ τῶν Ὀθωμανί-
δων, τροποποιημένος βεβαίως ἐπὶ τὸ ἀκαμψότερον, ἀλλὰ τὸν
αὐτὸν ἐπιδιώκων σκοπὸν, τὴν ἀπόκρυψιν τῆς κεφαλῆς μετὰ με-
γάλου μέρους τοῦ προσώπου τῆς γυναικός. Ἡ σφενδόνη αὐτῆ
δὲν σᾶς ἀρέσει, εἶπεν ἐπιδεικνύουσά μοι φιλαρέσκως τὸ ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς τῆς τριγωνοειδὲς πλέγμα τὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ μαργαριτῶν
συμπεπλεγμένον. Ἰσως θὰ παρατηρήσατε, προτέθηκε, ὅτι δὲν
σκεπάζει ἀρκετὰ τὴν κεφαλὴν καὶ δὲν ἀναπληροῖ καθ' ὅλοκλη-
ρίαν τὸν πῖλον. Ἄλλὰ σᾶς ἐρωτῶ ἢ μικρὰ αὐτῆ δέσμη τῶν
ἀνθῶν, ἢ πλαισιουμένη ἀπὸ τὸ λεπτεπίλεπτον αὐτὸ τούλιον
σᾶς προφυλάσσει διόλου ἀπὸ τὸ ψῦχος ἢ ἀπὸ τὸν ἥλιον; Καὶ ἐν
γένει οἱ πῖλοι τοὺς ὁποίους ἄλλοτε φοροῦμεν χωρὶς βάρους καὶ
ἄλλοτε χωρὶς χεῖλη ἔχουν ἄλλον σκοπὸν ἢ τὴν ἐπίδειξιν καὶ τὴν
κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον περικαλλεστέραν πλαισίωσιν τοῦ
προσώπου; Καὶ ἀφοῦ μόνον περὶ συρμοῦ καὶ φιλοκαλίας πρό-
κειται, δὲν νομίζεται ὅτι τὸ κτένισμα αὐτὸ μετ' ὁποῖον καὶ
αὐτῆ ἡ θεὰ τῶν κάλλους ἀναπαρίσταται, συμπληροῦται θαυ-
μασίως μετ' ἡμῶν σφενδόνην αὐτῆν ἢ καὶ μετ' ἡμῶν σπλεγγίδα, τὴν
ὁποῖαν συνήθως μεταχειρίζομαι, ἀρμονικῶς δὲ συμπληροῖ τὴν
ἀμφιεσίαν μου;

Ἴδετε, εἶπεν, δεικνύουσά μοι νεάνιδα τυχαίως εἰσεληθούσαν
εἰς τὸ ἐστιατόριον. Ὁ πῖλος τῆς εἶ: αἱ πλατύτερος τῶν ὤμων
τῆς. Ἐὰν τὴν ἔβλεπον ὁ Φειδίας ἢ ὁ Πραξιτέλης θὰ ἔχοναν τὸν
νοῦν των. Ποία δυσαναλογία, ποία φρικώδης καλαισθησία!

Τὴν ἤκουον μαγευμένη. Τὴν ἔβλεπον καὶ ἐνεθουσιαζόμεν ἐπὶ
μᾶλλον. Τοιαύτη θὰ ἦτο ἡ Ἀσπασία, ἀνελογίζομένη τοιαῦται
αἱ ἐξοχοὶ ἐκεῖναι γυναικεῖαι προσωπικότητες, αἵτινες διὰ τοῦ
κάλλους καὶ τῆς ἀναπτύξεώς των κατέκτησαν τοὺς ἐξοχωτέρους
ἄνδρας τῆς ἀρχαιότητος, καὶ διηύθυνον ἀπὸ τῶν αἰθουσῶν των
τὴν πολιτικὴν, τὴν φιλολογίαν, τὰς τέχνας καὶ ἐν γένει τὴν
ἐκπολιτιστικὴν κίνησιν τῆς ἐποχῆς των.

ΤΑ ΕΝ Τῷ ΣΥΛΛΟΓῷ ΠΑΡΝΑΣΣῶ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Ἀπὸ τῆς παρεληθούσης Πέμπτης ἐγένετο ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ
Συλλόγου Παρνασσῶ ἑναρξίς τῶν ἀκροαματικῶν μαθημάτων
τῶν Κυριῶν.

Ὁ κ. Τιμολέων Ἀργυρόπουλος, ὁ γλαφυρὸς τοῦ Πανεπι-
στημίου καθηγητῆς ἀνέπτυξε τὰς στοιχειώδεις ἀρχὰς τῆς φυ-
σικῆς, μετὰ πειραμάτων.

Τὸ ἀκροατήριόν του ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἐκλεκτὰς κυρίας καὶ
δεσποινίδας τῆς πρωτεύουσας, τῶν ὁποίων αἱ πλεῖστα μετ' εὐ-
χαριστήσεως ἤκουσαν ἐπαναλαμβανόμενα τὰ ἀπὸ τῶν σχολικῶν
ἐδωλίων πρὸ χρόνων διδασχθέντα.

Δι' ἕκαστον τῶν διδασχθησόμενων μαθημάτων ὠρίστησαν τρεῖς
μόνον ὄραι καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Εἰς τρόπον ὥστε ὁ κ. Τ. Ἀργυ-
ρόπουλος θέλει συμπληρώσει τὴν διδασκαλίαν του τῆς φυσικῆς
διὰ τῶν μαθημάτων τῆς προτεχοῦς καὶ τῆς μεθεπομένης Πίμ-
πτης, ὡς καὶ ὁ κ. Σακελλαρόπουλος τὴν περὶ Ἑλληνικῆς ποιή-
σεως διὰ τῶν δύο ὥρων τοῦ Σαββάτου τῶν δύο προτεχοῦν ἐβδο-
μάδων.

Τώρα κατὰ πόσον ἵεναι δυνατόν ἐντὸς τριῶν ὥρων μόνον νὰ
διδασχθῶσι καὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ τῶν διαφόρων μαθημάτων
τῶν ὀριζομένων ἐν τῷ προγράμματι τοῦτο εἶναι ζήτημα, τοῦ
ὁποίου τὴν λύσιν ἀναμένομεν ἐκ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς διδασ-
καλίας.

Νομίζομεν ὅμως, ὅτι ἀφοῦ διὰ πρώτην φοράν εἰσάγεται
παρ' ἡμῶν ὁ νεωτερισμὸς τῶν ἀκροαματικῶν μαθημάτων τῶν
κυριῶν, καλὸν θὰ ἦτο νὰ κατεβάλλετο περισσώτερον φροντίς,
ὥπως πληρέστερον καὶ ἀρτιώτερον διδασχθῶσι ταῦτα. Τί συμβά-
νει καὶ ποῖον τὸ ὄφελος ἐὰν διδασχθῶσι δέκα διάφορα μαθήματα
καὶ διδάξωσι δέκα διάφοροι καθηγηταί, ἀφοῦ οὐδὲν ἐκ τούτων
δύναται νὰ διδασχθῇ καὶ ἀναπτυχθῇ μετὰ σχετικῆς τελειότητος,
ἐπιτρεπούσης εἰς τὰς ἀκροατρίδας νὰ καρπωθῶσιν ὠφέλειαν τινα;

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Νομίζομεν, ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ ἀσχολούμεθα μόνον διὰ τὸν συρμὸν
τῶν μεγάλων, καὶ ὅτι εἰς ἐπιθυμίαν πολλῶν μητέρων ἀναποκρινέ-
μεθῶ, δοῦναι σήμερον περιλήψιν τῶν κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον τρο-
ποποιήσεων τῶν ἐνδυμασιῶν τῶν μικρῶν κορασίδων.

Καὶ ἀρχόμεθα ἀπὸ τῶν πῖλων, οἵτινες ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι με-
γάλοι, στρογγύλοι ἢ κλειστοὶ ἀδιάφορον, καὶ νὰ στολίζονται ἀπὸ με-
γάλους φρίγκους ἐκ ταινιῶν. Καὶ διὰ μὲν τοὺς στρογγύλους παιδικούς
πῖλους, τῶν ὁποίων τὸ σχῆμα εἶναι κωδονοειδὲς καὶ προσαρμόζεται
θαυμάσια ἐπὶ τῆς συνήθως βοστρυχωτῆς κόμης τῶν κορασίδων οὐδὲν
ἔχομεν νὰ ἐπισημώσωμεν. Ἄλλ' οἱ κλειστοί, αἱ παιδικαὶ καπόται λεγόμε-
ναι, ἔχουν τὸν παρὰ δόξον γεροντικὸν σχῆμα. εἶναι τόσον ὑπερβο-
λικῶς μεγάλα, ὥστε καίτοι ἀποτελοῦν τὴν τελειότεραν πρωτοτυπίαν
τοῦ παιδικοῦ συρμοῦ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, δὲν συμβουλεύομεν τὴν χρῆ-
σιν αὐτῶν εἰς τὰς ἀναγνωστρίας μας. Εἶναι ἀστεία τὰ σχῆματα αὐτά,
εἶναι νέα, ἀλλὰ βεβαίως δὲν εἶναι εὐμορφα, καὶ καταστρέφουν διὰ τῆς
δυσαναλογίας των τὴν παιδικὴν φυσιογνωμίαν, ὡς ἐμποδίζουν τὴν
ἐλευθέραν καὶ φυσικὴν κίνησιν τῆς παιδικῆς κεφαλῆς.

Τὰ στολισματα τῶν πῖλων τούτων εἶναι, ὡς εἶπομεν, φρίγκοι ἐκ ται-
νιῶν μεταξωτῶν ἢ βελουδίων μονοχρῶν ἢ σκωτικῶν.

Ἄλλ' οἱ φρίγκοι αὐτοὶ ὁμοιάζουν πρὸς τὰ πτερύγια τῶν ἀνεμομύ-
λων καὶ τοποθετοῦνται ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον πρὸς τὰ ἔμπροσ, ἢ σχη-
ματίζουν στρογγύλα φυσικοειδῆ σφαιρώματα τοποθετούμενα πρὸς τὰ
πλάγια καὶ ἐνῶμενα πρὸς τὰ ὀπίσω. Τὸ περισσώτερον συνειθίζομενον
διὰ τὰ παιδία χρώμα εἶναι τὸ τῶν κεράσων ὡς καὶ τὸ σκωτικὸν ἐν συν-
δικασμοῖς τοῦ πρασίνου μετὰ κυανοῦ ἢ τοῦ κίτρινου μετὰ τοῦ ἐρυθροῦ.

Οἱ χειμερινοὶ παιδικοὶ πῖλοι κατασκευάζονται στερεοτύπως ἐκ κα-
στορίου, οὐδέποτε ἐκ βελούδου. Τὸ χρώμα τοῦ καστορίου ποικίλλει
ἀπὸ τοῦ καστανοχρόου πρὸς τὸ ἀνοιχτόν τοῦ καπνοῦ, τὸ καὶ χρυσιζόν,

τά χείλη δὲ μόνον αὐτοῦ ἀποτελοῦνται ἐκ χνοῶδους καστορίου, τὸ ὁποῖον ἀρμόζει θαυμασία εἰς τὴν παιδικὴν φυσιογνωμίαν.

Τὰ φορεματικά καὶ τὰ ἐπανωφοράκια τὰ παιδικὰ δὲν ὑπέστησαν σπουδαίας μεταβολὰς εἰς τὸ σχῆμα. Τὸ Ἀμερικανικὸν σχέδιον μένει πάντοτε τοῦ συρμού, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ἡ ζώνη δὲν τοποθετεῖται πλέον ὑπὸ τοὺς βραχίονας, ἀλλὰ εἰς τὴν φυσικὴν θέσιν τῆς παιδικῆς ὀφρούς.

Τὸ ἐπανωφοράκι προσηρμοσμένον ἐπὶ τοῦ σώματος εἶδος *tailleur* συνειθίζεται πάντοτε διὰ κορασίδας δώδεκα ἐτῶν καὶ κάτω ἐὰν ἡ μικρὰ εἶναι ὑψηλοῦ ἀνεκτικῆτος καὶ κανονικῶς ἀνεπτυγμένη. Ἄλλ' ἐν γένει τὸ μακρὸ ἐπανωφορίον τὸ ἐν εἰδει ἐπωμίου χωρὶς μανίκια εἶναι προτιμότερον ἐν γένει διὰ τὰ μικρὰ, καὶ διότι εἶναι πολὺ εὐκολομεταχειρίστον καὶ διότι ἀποκρύπτει τὸ χροῖμα τοῦ φορέματος, μὲ τὸ ὁποῖον πάντοτε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συμφωνῇ τὸ χροῖμα τοῦ πλίου.

Ἐξάρτημα πολὺτιμον διὰ κορασίδας εἶναι τὸ περιτραχήλιον, τὸ ὁποῖον κατασκευάζεται πάντοτε ἐκ λευκῆς βελούτου καὶ μουσελίνης, εἰς δύο λοβίδας πτυχωτὰς μὲ τρίγαπτον ἐπὶ τοῦ κάτω ἄκρου των καὶ ἐπιτιθεμένας τὴν μίαν ἐπὶ τῆς ἄλλης. Ἄλλὰ καὶ μὲ μίαν μόνον πτυχωτὴν λοβίδα δύναται νὰ κατασκευασθῇ τὸ περιτραχήλιον τοῦτο, ἀλλὰ τότε εἶναι διὰ κορασίδας ἄνω τῶν ἡκτῶ ἐτῶν.

Φιλόκαλος

Πρὸς τὰς κ.κ. συνδρομητριάς, ἀνταποκριτριάς καὶ ἀνταποκριτὰς μας.

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τὰς κ. κ. συνδρομητριάς, ἀνταποκριτριάς καὶ ἀνταποκριτὰς μας νὰ ἀποστείλωσιν ἄνευ ἀναβολῆς πλέον τὰς καθυστερουμένας συνδρομὰς τοῦ 1894. Ἐλπίζομεν ὅτι πᾶσαι καὶ πάντες θὰ σπεύσωσι νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν παράκλησίν μας ταύτην, ἀφοῦ δὲν ἀγνοοῦν ὅτι ἡ ἔκδοσις τῆς Ἐφημερίδος ἀπαιτεῖ δαπάνας. Ἡ περαιτέρω ἀναβολὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν συνδρομῶν θὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ διακόψωμεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου πρὸς τοὺς καθυστεροῦντας.

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τῷ διηγῆθαι αὐτὴν πράγματι, τίνι τρόπῳ μετὰ τὴν βαθεῖαν διαφωμίαν, ἣτις ἐβασίλευε μετὰ τοῦ Χριστιανοῦ δὲ Ροσεβὲλ καὶ τῆς σύζυγού του, ἡ τελευταία δὲν ἤθελε νὰ τὸν συντροφεύσῃ εἰς τὴν Ἀβάναν, διὰ νὰ τακτοποιήσῃ ἐκεῖ διαφόρους ὑποθέσεις, αἵτινες ἦσαν ἐπισφαλῆς. Ἀλλὰ παρενέθῃ τότε ἡ κυρία Γιακώβσον, ἣτις ἐξήγγησε σαφῶς εἰς τὴν Ναδίαν, ὅτι ἐπρόκειτο διὰ τὰ συμφέροντα τῶν θυγατέρων τῆς καὶ τῆς κατέδειξε, ὅτι εἴως καθήκον νὰ μεταβῇ ἡ ἰδία εἰς τὴν Ἀβάναν ὅπου, ἄνευ ταύτης, ὁ κόμης μὲ τὴν συνήθῃ ἐλασσόνειαν καὶ ἀνικανότητά του, δὲν θὰ κατώρθω εἰς τίποτε καλόν. Τότε, ἡ κυρία Ροσεβὲλ δὲν ἠδυνήθη πλέον ν' ἀντιστῇ, καὶ ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ Χριστιανοῦ.

Μεγάλῃ ψυχρότητι ἐβασίλευε μετὰ τῶν, κατὰ τὴν ἐκ Παρισίων ἀναχώρησίν των, αὐτὴ δὲ ἐξηκολούθησε κατ' ὅλον τὸ ταξίδιον. Τὸ πλοῖον ἠγυροδόλησεν, ἐξ αἰτίας βλάβης, ἣν ἔπαθε κατὰ τὸν διάπλου, εἰς Ἅγιον Θωμᾶν. Ἐπειδὴ αἱ ἀναγκαῖαι ἐπιδιορθώσεις ἐμελλον νὰ διαρκέσωσιν ἡμέρας τινὰς, ὁ κόμης ἀπεβίασθη εἰς τὴν ξηρὰν, ἐνῶ ἡ Ναδίαν, ἀρνηθεῖσα νὰ ἐξέλθῃ, ἔμεινεν ἐντὸς τοῦ πλοίου. Αἱ ἐπισκεφαὶ τοῦ πλοίου παρατήθησαν ἐπὶ ὀλόκληρον ἔβδωμάδα, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας, ἡ κυρία δὲ Ροσεβὲλ μόλις ἔβλεπε ἀεὶ καὶ πᾶν τὸν σύζυγόν τῆς, ὡς νὰ ἀπύθον τὴν παρουσίαν τούτου ἕως εἰς τὴν ξηρὰν, αἱ σπουδαῖοι τῶν ἀστρονομῶν.

Ὅταν ἐξηκολούθησαν τὸ ταξίδιον των διὰ τὴν Ἀβάναν, ὁ κόμης ἐφάνητο τόσο ἀπηχολημένος, καὶ τὸ πρόσωπόν του ἐξέφραζε τόσο ζῆλον δυσἀρεσκείαν, ὥστε ἡ κόμηςσα ἐξέπληθη. Ὁ ἀπαίμαξεν καὶ πάλιν, καὶ θὰ ἀπολύσεται μετὰ πᾶσι ἴσως; τὸν ἠρώτησεν.

— Ὁμοῦ ἀπῆλθον οὗτος. Ἐγὼ τῷ ὄντι εἶδος ἀδμονίως, ἀλλ' αὐτὴ δὲν προέρχεται ἀπὸ ὅτι πιστεύετε.
— Καὶ δύναμαι νὰ μάθω πόθεν προέρχεται;

Πῶς κατασκευάζομεν καλὸν τείον

Πῶς κατασκευάζομεν καλὸν τείον. Ὅλοι καὶ οἶμαι μᾶς ἀγαπῶμεν τὸ καλὸν τείον, ἀλλ' ὀλίγοι εἰσέβουον πόσῃ φροντίδῃ καὶ προσοχῇ ἀπαιτεῖ ἡ καλὴ προετοιμασία του. Ἐν τίποτε τὸ καταστρέφει. Κοινὸν τείον παρασκευαζόμενον μετὰ προσοχῆς εἶναι γευστικώτερον τοῦ τελειότερου τείου τοῦ ὁποίου τὴν παρασκευὴν δὲν ἐπεμελήθημεν.

Διὰ τὴν κατασκευὴν καλοῦ τείου ἀπαιτεῖται ἡ χρῆσις τεϊδοχῆς ἢ ἀργυρῆς ἢ ἐκ πορσελάνης. Ἡ ἐκ τῶν κοινῶν μεταλλῶν τεϊδοχὴ δίδει εἰς τὸ τείον γεῦσιν πολὺ δυσάρεστον.

Τὸ δοχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον βράζεται τὸ ὕδωρ πρέπει νὰ προορίζεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, οὐδόλως δὲ νὰ χρησιμεύῃ εἰς ἄλλην χρῆσιν τοῦ μαγειρείου.

Μὴ μεταχειρίζεσθε ποτὲ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον εἴχετε πρότερον χλιάνει ἢ βράσει ἢ μὴ ἀναβράζετε αὐτό.

Πληρώσατε ἀπὸ καθαρὸν, εἰ δυνατόν, βρόχινον ὕδωρ δοχεῖον καθαρὸν καὶ θέσατέ το ἐπὶ ζωηρῆς πυρῆς. Ἐὰν τὸ ὕδωρ σὰς δὲν εἶναι καλὸν ρίπτετε ἐντὸς αὐτοῦ ὀλίγην σόδαν. Ὅταν τὸ ὕδωρ βράσῃ κοχλάζον ἰσχυρῶς, ρίπτετε ἐξ αὐτοῦ ὀλίγον εἰς τὴν τεϊδοχὴν σὰς καὶ τὴν ξεπλύνετε ἵνα χλιάνῃ. Ἐπειτα τὸ χύνετε καὶ ἐν αὐτῇ θέτετε τὸ τείον, ἀναλογοῦσα ἐν μικρὸν κουταλάκι δι' ἕκαστον ἄτομον καὶ ἀμέσως πλησιάζετε τὴν τεϊδοχὴν πρὸς τὸ κοχλάζον ὕδωρ καὶ δι' αὐτοῦ ταχέως γεμίζετε αὐτήν.

Ἀναμιγνύετε ἀμέσως τὸ περιεχόμενον μὲ ἐν κουταλάκι, σκεπάσατέ τὴν μὲ τὸ σκέπασμά της καὶ ἐπ' αὐτῆς θέσατε πετσέταν εἰς τέσσαρα διπλωμένην. Ἀφήσατέ το ἐπὶ ἐν τέταρτον καὶ σερβίρετε.

Ἡ συνήθεια νὰ ἀρίνουν μόνον 5—6 λεπτὰ τὸ τείον ἐπεκράτησεν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν ἀγορὰν μᾶς τείον πολὺ δυνατῆς καὶ προστύχου ποιότητος, εἰσαγομένου ἐνταῦθα ἀπὸ τὸ Ἀσσύμ καὶ ἀπὸ τὴν Κεϋλάνην. Ἐπειδὴ ἡ τιμὴ τοῦ τείου τού-

— Ἐὰν μοὶ ὑπόσχεσθε, ὅτι θὰ ἐλάβετε τὰ πράγματα, ὅποια θὰ σὰς τὰ διηγῆθῃ, καὶ ὅτι δὲν θὰ ἔβητε εἰς τοὺς λόγους μου ἢ βαθὺ σέβας διὰ τὴν οἰκογενεῖάν σας, καὶ διὰ πᾶν ὅ,τι ἀρῶν ἢ ἐνδιαφέρει αὐτὴν, τότε καί, θὰ σὰς ἐμπιστευθῶ, ὅτι, ἔχω. Ἄλλως, ὄχι.

— Ὅμιλῆσατε.
— Τὸ πλοῖον μὲ εἶχε τρομερὰ κούρασι. Ἡμῶν καταμαγευμένοι, ὅτε ἀπεβίασθη εἰς τὴν ξηρὰν, διότι θὰ ἐκοιμώμην εἰς ἀληθῆ κλίνην, ἄνευ τῆς συνοδείας τοῦ φοβεροῦ πλοίου τοῦ πλοίου, ὁ ὁποῖος μὲ καταζάλκει. Μετὰ τὴν πρώτην μου νύκτα, ἐπειδὴ ὁ καιρὸς ἦτο ἐξαιρετικῶς ἐπιθετικῶς, καὶ ἔκαμα περιπάτου εἰς διαφόρους ἐξοχὰς. Αἱ ἐκδρομαὶ αὗται μὲ κατεμάγευσαν. Ἐνομίζον ὅτι ἐγνωρίζατε ἤδη τὸν Ἅγ. Θωμᾶν.

— Ὅχι.
— Μήπως ὀνειρεύομαι; Ἄλλοτε κατὰ τὰ πρῶτα εἴη τοῦ γάμου μας, ὅτε διεμένοντες εἰς τὴν Ἀβάναν, δὲν μετέβητε ἐκεῖ; Συχνὰ μάλιστα, μοὶ φαίνεται.
— Οὐδέποτε.

Ἡ Ναδίαν παρετήρησε τὸν σύζυγόν τῆς.
— Ἐγὼ καλῶς. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἄνευ σπουδαιότητος. Ἐβακολούθησατε.
— Λοιπὸν ἀπῆλθον μετ' εὐπροσόνης τὰς ἐκτάκτους καὶ μοναδικὰς τῷ ὄντι φυσικὰς καλλονας τῆς νήσου, ἀπῆλθον δ' αὐτὰς καὶ μετὰ ἰδιαίτερας συγκινήσεως, διότι ἐνθυμήθη ἐκεῖ τὰς πάλαι ποτὲ ἐντυπώσεις μου, ὅταν ἠγαπώμην, εἰς Κούδαν καὶ περιφερόμην ἐδῶ καὶ ἐκεῖ κατὰ τύχην, συλλογίζομενοι σὰς. . .

— Ἐμὲ; . . . Ἐλάτε, κόμη. Ἀφήσατέ τα. Αὐτὰ τὰ πράγματα εἶναι περιττά.
— Εἶναι ὅμως ἀληθῆ, τούτο δὲ μ' ἔκαμε νὰ αἰσθανθῶ λύπην πικρὰν δι' ὅτι, τὸσον ἀνοήτως καταπατάλητα. Ἄλλ' ἔχετε δίκιον, δὲν εἶσθε ἠναγκασμένην μὲ μὲ πιστεύετε, ἐλπίζω, ὅτι τὸ μέλλον θὰ σὰς ἀποδείξῃ, ὅτι εἶμαι εὐλικρινῆς.

— Ἐβακολούθησατε τὴν ἀρῆγησίν σας, εἶπεν ἡ Ναδίαν, πλέον συγκεκριμένη ἀπ' ὅ,τι ἤθελε νὰ φαίνεται. Τί σὰς συνέβη;. . .

— Αἱ! λοιπὸν! ἐν ᾧ ἐβάζον πολὺ μακρὰν τῆς πόλεως, εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἐπίστευσα ὅτι ἐπαθὸν ἀφῆρς ὀφθαλμαπάτην. σὰς εἶδον νὰ ἐρχεσθε εἰς προὔπαν τῆσιν μου.

του εἶναι πολὺ κατωτέρα τοῦ Κινεζικοῦ τείου τοῦ Κογκῶ καὶ τοῦ Sochong καὶ οἱ ἰατροὶ δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσουν τοὺς πελάτας των νὰ κάμνωσιν οικονομίας, αἵτινες τοῖς στοιχίζου ἐνίοτε πολὺ ἀκριβᾶ, τυνηστῶσιν αὐτοῖς νὰ ζεματίζου τὰ τέια αὐτὰ ὀλιγώτερον, ἵνα τὰ καταστήσου ἥττον βλαβερὰ. Αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία τῆς συνηθείας ταύτης, ἡ ὁποία δὲν θὰ ὑπῆρχε, ἐὰν ἠδύναντο νὰ προμηθεύωνται καλὸν τείον.

Διὰ νὰ αἰσθανθῇ κανεὶς ὅλην τὴν γευστικὴν τοῦ τείου, ὀφείλει νὰ μὴ σαχαρώσῃ καθόλου αὐτό. Οἱ λαμβάνοντες αὐτὸ μὲ γάλα ἢ μὲ κωνία, προδίδου τὴν πριτίμησίν των εἰς τὰ ποτὰ ταῦτα καὶ ὄχι εἰς τὸ τείον, τὸ ὁποῖον συγκερασμένον οὕτω χάνει πᾶσαν γεῦσιν του.

Τεῖφιλος οἰκοδέσποινα.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Οἱ Βρυκόλακες τοῦ Ἴψεν. Δὲν πρόκειται βεβαίως περὶ κοινῶν Βρυκόλακων ἐδῶ, ἀλλ' οὔτε περὶ θεατρικῆς παραστάσεως ἐκ τῶν συνήθων. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἴψεν γνωστὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, μένει ἄγνωστον εἰς τὸ πολὺ Ἑλληνικὸν κοινόν, τὸ μὴ τυχόν τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐναγνώσῃ ἢ νὰ ἴδῃ παριστανόμενον ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἔργον τι δραματικὸν τοῦ ἐξόχου τούτου συγγραφέως.

Διὰ τῶν Βρυκόλακων τοῦ λοιποῦ, διὰ τοῦ θαυμασιωτέρου ἔργου τῆς συγχρόνου δραματικῆς τέχνης, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπανεστάτησεν ὅλον τὸν φιλολογικὸν κόσμον καὶ ἔταμεν νέας τρίβους εἰς τὴν τέχνην τοῦ δράματος γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς τὸν Ἴψεν τὸν μέγαν καλλιτέχνην τῆς γραφίδος, τὸν μέγαν ἀνατόμον τῆς ψυχῆς.

Ἡ ἀνάυσις τοῦ δράματος τοῦ Ἴψεν ἀποβαίνει ἀδύνατος διὰ τὴν ὀλίγον πρὸς τούτο χωρὸν, τὸν ὁποῖον διαθέτομεν ἐνταῦθα. Μέγας ὀπαδὸς τῆς ἰδέας τῆς κληρονομικότητος ὑπερμαχεῖ διὰ τοῦ ἔργου του αὐτοῦ τῆς ἰδέας τῆς διαλύσεως τῶν τετελεσμένων γάμων, ἐξ ὧν θὰ γεννηθῶν τέκνα ἀσθενῆ καὶ καχεκτικά, τῶν ὁποίων ὁ βίος καθίσταται ἀβίωτος, ἡ ὑπαρξὶς μαρτύριον, διὰ τὸ ὁποῖον αὐτοὶ οἱ γονεῖς εὐθύνονται.

Ἡ θεωρία τοῦ Σολομῶντος ἀμαρτία γονέων παιδεύουσι τέκνα, ἐπανατίθεται ἐπὶ τοῦ τάπητος παρὰ τοῦ ἐξόχου δραματογράφου Νορβηγοῦ φιλοσόφου, τὸσον δὲ καταφανῶς ἐναργῆ ἀποδεικνύει τὴν ἀληθειαν ταύτην, ὥστε τὸ ἔργον του μεταφρασθὲν εἰς ὅλας τὰς γλώσσας καὶ διδασθὲν ἀπὸ τῆς σκηνῆς ὅλων τῶν θεάτρων τῆς Εὐρώπης ἤγειρε μέγαν θόρυβον καὶ ἀληθῆ ἐπανάστασιν εἰς τὰς ἰδέας τοῦ κοινού. Περὶ τῆς παρ' ἡμῖν ἐκτελέσεως αὐτοῦ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

— Ὁνειρεύεσθε. . .
— Ὅχι, εἶσατε σεῖς, ἡ ἰδία σὰς; ἀλλ' ἀπλῶς καὶ πενηρῶς ἐνδεδυμένην.
— Ἐγὼ; ἐξηγητήτε. . .
— Ἐτυχε νὰ μάθετε ὅτι ἄλλοτε ὁ πατὴρ σας, ὁ μαρκησιὸς δὲ Σάντα-Κρούξ, εἶχε σχέσιν τινα ἀθέμιτον εἰς Ἅγιον Θωμᾶν;
— Οὐδέποτε ἤκουσα νὰ ὀμιλοῦν περὶ τούτου.

— Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀληθές, ἀνεπισημασμένον ἐν τούτοις. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ πατὴρ σας ἠγάπα εὐλικρινῶς τὴν μητέρα σας, ἣτις ἦτο ἀγαθὴ γυνὴ, ἀπέκρυψεν ἐπιμελῶς τοὺς ἀτάκτους ἐρωτὰς του, ἵνα μὴ τὴν λυπήσῃ, ἐκ τούτου δὲ προέρχεται καὶ ἡ ἰδιότης σας ἄγνωστα.

— Τούτο εἶναι ἀδύνατον. Ἀλλ' εἰς τί ἡ ἀδυναμία αὐτῆ τοῦ πατρὸς μου δύναται νὰ μ' ἐνδιαφέρῃ, ἐκτός τῆς πολὺ δυσἀρεστοῦ ἐντύπωσως, τὴν ὁποίαν φουσκῶ τὸ λόγῳ μὲ κάμνει.

— Ἰδού. Ὁ πατὴρ σας ἀπέκτησε μίαν κόρην ἀπὸ τὴν ἐρωμένην του ἐκεῖνην. Δὲν ἤξεύσατε. . . σὰς ὀμοιάζει ὡς νὰ ἦτο δίδυμος ἀδελφὴ σας. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι εἶνε πτωχὴ, δυστυχῆς, πάσχουσα. . . Δι' ἐνός βλεμματικῆς ἐνόησα τὴν θέσιν τῆς. Λοιπὸν, ἀρίων κατὰ μέρος τὰ αἰσθήματα τοῦ ἄκουσε σεβασμοῦ, τὰ ὁποῖα ἀνέκαθεν ἔφερα πρὸς τὸ αἶμα τῶν Σάντα-Κρούξ, τὸ ὁποῖον ἔφρεν εἰς τὰς φλέβας τοῦ εὐεργέτου μου, τοῦ δόν Ζοῦξ, δὲν δύναμαι νὰ ὑποφέρω τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐν γέννημα αὐτῶν, παραδόξως ὀμοιάζει μὲ σὰς πλανᾶται ἐγκαταλειμμένον εἰς τὰς δεινὰς περιπετείας τῆς πενίας. Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἢ πρὸς ὑμᾶς διαγωγὴν μου, κόμησσα, τρέφω διὰ τὴν μητέρα τῶν θυγατέρων μου σεβασμὸν καὶ στοργὴν ἄκραν. . . Τὰ αἰσθήματά μου ταῦτα ὑπερέβου, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι ἡ ἀτυχῆς αὐτὴ κόρη, ἣτις ἔχει τὰ χαρακτηριστικὰ σας, διατέλει ἐν δυστυχίᾳ. Μὲ φαίνεται ὡς νὰ βεβηλοῦται πως διὰ τῆς δυστυχίας αὐτῆς τὸ ἰδικὸν σας ἄτομον.

— Ἡ Ναδίαν ἦτο πολὺ συγκεκριμένη.
— Ἀορίσως πως ὑποπιεθῆ, ὅτι ὁ Χριστιανὸς προσεπάθει νὰ τὴν ἐξαπατήσῃ, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον διήρκεσεν ἐπὶ στιγμὴν μόλις. Ἦψωσεν ἐπὶ τοῦ συζύγου τῆς τοὺς ὀφθαλμούς. Οὗτος εἶχε δώσει εἰς τὸ πρόσωπόν του, τὸ φυσικὸς φαινόματιον, τὸσαύτην ἔκφρασιν τιμωρίας, καὶ εὐλικρινείας, ὥστε ἡ Ναδίαν ἐμέμ-

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Κρέμα τοῦ Βάχου. Βράσατε ἐντὸς καθαροῦ δοχείου 100 ὄρ. κακασί ἄσπρο ἀρσενίου, 100 ὄρ. ζάχαριν, κανέλαν καὶ φλούδαν λευκοῦ. Προσθέσατε εἰς αὐτὰ 8 κίτρινα ὄωα κατὰ κτυπήματα, τὰ ὁποῖα βραβυθῶν καὶ κατ' ὀλίγον ψήνετε εἰς τὸ δοχεῖόν των, προσθέτουσα ἐκ δικλείμετων ἄνευ ἐκ κοχλιέριον ἐκ τοῦ βρασθέντος ὄνου. Ἀποσύρετε τὸν ὄνον ἀπὸ τὴν φωτιά, παράστατε τὸν ἀπὸ πανί, ἀναμίξατε μὲ τὰ αὐτὰ καὶ θέσατε ὅλα μαζὴ εἰς ὕλινον δοχεῖον τὸ ὁποῖον βάλ्लετε νὰ βράσῃ ἐντὸς γάλακτος βράζοντος ὕδατος (bain-marie).

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὅς ἔχομεν μέλι ἀρωματικὸν τοῦ Ὑμηττοῦ ἔχομεν καὶ γάλα ἀρίστον καὶ μυροδόλον, γάλα ἐγγωρίων προβάτων, τρεφομένων ἀνὰ τὰς ποιητικὰς ράχεις τοῦ Ὑμηττοῦ μὲ τὸ ἀρίστον χορταράκι καὶ τὸ μωσχοβολοῦν θυμάρι τῆς ἐποχῆς.

Τὰ πρῶτα ἀρνάκια ἀνήκοντα εἰς τὸ ποίμνιον τοῦ κ. Βούλγαρη, μοιράζονται τὸ γάλα των μὲ τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας τοῦ κ. Γ. Β. Βούλγαρη εἰς τὸ γαλακτοπωλεῖον αὐτοῦ, τὸ κείμενον παρὰ τὰ Χαυτεῖα, κάτωθεν τοῦ ξενοδοχείου ἢ Βοιωτίας.

Ὁ αὐτὸς κτήτορας αἰγῶν καὶ ἀγελάδων δικαιομένων ἐπίσης εἰς τὸν Ὑμηττὸν καὶ τὴν Πεντέλην προσφέρει καὶ ἀγελαδινὸν γάλα γλυκύτατον εἰς τιμὰς μετριωτάτας. Εἰς τὸ γαλακτοπωλεῖον τοῦτο εὐρίσκει τις καὶ μπουγάτσιν καὶ λουκουμάδες νοστιμωτάτους, κατασκευαζόμενους ἐκ τεχνίτου, προερχομένου ἐκ Κ/πόλεως.

Ἐξ ἰδίας πείρας κρίνουσαι τὸ θαυμάσιον γάλα τοῦ κ. Βούλγαρη, τὸ συνιστῶμεν εἰς τὰς πολυπληθεῖς ἀναγνωστριάς.

Κυρία ἀρίστης μορφώσεως γινώσκουσα ἄριστα τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν, ἐπίσης δὲ δεξιότατε ἐργαζομένη ἀσπρόρουχα ζητεῖ ἡ μαθήματα ἢ ἐργασίαν. Ἀναλαμβάνει τὴν κατασκευὴν προκίως μετὰ πάσης φροντίδος ἀγορᾶς πάντων τῶν χρησίμων εἰδῶν, εἰς τιμὰς μετριωτάτας. Συνιστᾶται θερμῶς παρ' ἡμῶν.

ΑΘΗΝΑ·ΚΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὁδὸς ὀφθαλμοῦ ἀριθ. 1

Διὰ πᾶσαν περὶ ἐγγραφῆς πληροφορίαν ἀπευθυντέον πρὸς τὴν κ. κ. Κεφαλᾶ καὶ Πάλλερ.

Ἀθήνας

Φθὴ ἐαυτὴν, ὡς νὰ εἶχε πράξει ἐγγλημα, διὰ τὴν ἐφήμερον ἐκείνην ὑποψίασθ, ἣτις εἶχε στιγμιαίως διέλθῃ διὰ τοῦ αἵματος τῆς.

— Ὅστε ἠρώτησεν ἡ Ναδίαν, συναντήσατε γυναῖκα ὀμοιάσουσαν μ' ἐμὲ ἐντελῶς;

— Τί ἐπράξατε τότε; πῶς ἐμάθατε ὅτι γυνὴ ἐκείνη ἦτο θυγάτηρ τοῦ μαρκησιοῦ δὲ Σάντα-Κρούξ;

— Ἐνώπιον τῆς ἀπιστοῦτοῦ ἐκείνην ὀμοιότητός της μετ' ὁμῶν, ἡ φυσιογνωμία μου ἐξέφρασε τὸσαύτην ἐκπληξίν, ὥστε ἡ ζῆνὴ ἐσταματήσεν. Ἐδῶ οἱ ἄνθρωποι ἀρχίζου εὐκόλως συνομιλεῖν, καὶ δὲν ἀρνοῦνται νὰ κάμουν γνωριμίας. Μετὰ μεγάλου λοιπὸν σεβασμοῦ, ἀπῆλθον ἐρωτήσεις εἰς αὐτὴν τὴν γυναῖκα.

— Ἐμαθον οὕτω, ὅτι εἶχε μεταβῇ ἄλλοτε ὡς παιδαγωγὸς εἰς Γαλλίαν, ὅτι ἐτήρησε διαγωγὴν ἀμειπτον. . . Τὰ αἰσθήματά της μοὶ ἐφάνησαν πολὺ ὑψηλά. Εἶναι μόνη εἰς τὸν κόσμον τώρα τῆς μητρὸς της ἀποθανούσης, καὶ νομίζω ὅτι θὰ ἦτο καθήκον σας καὶ ἰδικόν μου νὰ ἐξασφαλίσωμεν αὐτῇ βίον ἄνετον.

— Εἶσθε βέβαιος ὅτι εἶναι τιμὰ;

— Ὅχι ἐξεπληττόμην πολὺ, ἐὰν συνέβαινε τὸ ἐναντίον, ἀφοῦ σὰς ὀμοιάζει τόσο πολὺ Ἄλλ' ἔχετε μέσον νὰ ἐξελέγξετε τὰς ἐντυπώσεις μου. Καλέσατε τὴν πλησίον σας, ἰδέτε τὴν, σπουδάσατε αὐτὴν ἐκ τοῦ πλησίον, καὶ προβῆτε εἰς ἀπόφασιν μόνον, ἀφοῦ σχηματίσατε εὐκρινῆ ἰδέαν περὶ τοῦ χαρακτῆρός της.

— Πῶς σὰς ἔργετο τοιαύτη ἰδέα, Χριστιανῆ; Ἐννοεῖται νὰ τὴν λάβω πλησίον μου, εἰς τὴν οἶκον, ἐν ἣ ἔζησεν ἡ μητὴρ μου; Καὶ τί ἂν ἐπιπῶσι οἱ ἄλλοτε γνωρίζοντες ἡμᾶς, ὅταν μᾶς ἐπανιδῶσι συνοδουομένους ὑπ' αὐτῆς; . . .

Ἐγνωρίζον κάλλιστα πάντες οἱ παλαιοὶ μᾶς γνωρίζομαι, ὅτι δὲν ἔχω ἀδελφὴν καὶ οἱ οὐδέποτε εἶχον τοιαύτην. Ὅστε ἐννοεῖται πόσον προσληθικὸν θὰ ἦτο τοῦτο, διὰ τὴν μνήμην τῆς μαρκησιᾶς δὲ Σάντα-Κρούξ;

Ὁ κύριος δὲ Ροσεβὲλ δὲν ἐφάνη νὰ δυσπεριστ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ»,

ΕΤΟΣ Η'. 1895

Δὲν ὑπάρχει ἴσως βιβλίον ἐν Ἑλλάδι, τυχὸν μέχρι σήμερον τῆς διαδόσεως καὶ κυκλοφορίας τοῦ Ἡμερολογίου τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν». Δὲν ὑπάρχει γυνή, δὲν ὑπάρχει οἰκογένεια Ἑλληνική εἰς οἶον δήποτε τοῦ κόσμου σημεῖον, ἥτις δὲν ἔχει ὀλόκληρον τὴν σειράν τοῦ Ἡμερολογίου τούτου.

Ἡ πάνδημος αὐτὴ ὑποστῆριξις ἐποβάλλει τὴν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τελειοποίησίν του, καὶ τὴν δι' αὐτοῦ ἰκανοποίησιν πάσης δικαίας τῶν ἀναγνωστριῶν του ἀπαιτήσεως.

Ἐναλλάξ ἀπὸ τὰ πρῶτα τῆς ἐκδόσεως του ἔτη τὸ Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ὅτε μὲν ἔφερε καθαρῶς πρακτικὸν χαρακτήρα, ἄλλοτε δὲ συνεδύαζε τὸ πρακτικὸν μετὰ τοῦ φιλολογικοῦ μέρους, καὶ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἐπαρουσίασθη ἐντελῶς φιλολογικόν.

Οὕτω δὲν ἔμεινε ζήτημα, δὲν ἔμεινε θέμα ἀναγόμενον εἰς τὸν καθ' ἑκάστην βίον τῆς γυναικός, τὸ ὅποιον τὸ Ἡμερολόγιον τοῦτο δὲν ἐπραγματεύθη, ὡς δὲν ἔμεινε ἴσως γυνὴ ξένη ἢ Ἑλληνίς γράφουσα, ἥτις δὲν συνεργάσθη ἐν αὐτῷ.

Τὴν ἐπὶ τὸ φιλολογικώτερον τροπὴν του ἐπεδιώξαμεν, ἔχι διότι ἐθεωροῦμεν τοῦτο συμβιβασζόμενον ἐν γένει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Ἡμερολογίου, ἀλλὰ διότι μᾶς ἐμέμφθησαν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐκδόσεως του διὰ τὴν πολλὴν πρακτικότητά αὐτοῦ, ἴσως δὲ καὶ διὰ τὴν γυναικείαν ἀδυναμίαν πρὸς παραγωγὴν φιλολογικῆς ἐργασίας.

Ἦδη ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ἀρχικὸν σκοπὸν, τὸν ὅποιον ὀφείλει νὰ ἐπιδιώκῃ πᾶν Ἡμερολόγιον ἐν γένει, ἰδιαίτατα δὲ πᾶν γυναικεῖον τοιοῦτο. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματός του ἀποδεικνύεται, ὅτι ὀφείλει νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς καθημερινὰς τοῦ ἔτους ἀνάγκας, πᾶσα δ' οἰκοδόσποινα, νὰ εὐρίσκη εἰς τὴν ὠριμένην ἡμερομηνίαν καὶ σελίδα ὅ,τι δύναται ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς νὰ τῇ χρησιμεύσῃ.

Καὶ αἱ ἀνάγκαι πάσης γυναικός εἴτε κόρης εἴτε ἐγγάμου εἶναι τόσον πολλαπλαῖ, ὥστε ὅσα πολλὰ καὶ ἂν ἐγράφησαν μέχρι τοῦδε, νὰ ἀφίνωσιν ἔτι μέγα ἔδαφος διὰ τὴν γράφουσαν Ἡμερολόγιον πρὸς ἐκμετάλλευσιν.

Τὸ Ἡμερολόγιον λατῶν τοῦ ἔτους τούτου θὰ περιλαμβάνῃ τόσας σελίδας ὅσας ἡμέρας ἔχει τὸ ἔτος. Εἰς ἐκάστην τῶν σελίδων τούτων θὰ ὑπάρχῃ ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας, τὸ γεῦμα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν σχετικῶν ὀδηγιῶν, ἡ ὑγιεινὴ δίκαια τῆς ἐποχῆς ἢ πρὸς τὸν σχετικὸν καλλωπισμὸν τῆς γυναικός μελέτη, αἱ πρὸς τὰς κοινωνικὰς ὑποχρεώσεις καὶ συνθήκας ὀδηγίαι, τὰ σχετικὰ νομοθετήματα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν γυναῖκα, ἡ σχετικὴ μὲ τὴν ἐποχὴν διάταξις τῶν ἐργασίμων ὥρων, ἡ ἐκλογή τῶν διασκεδάσεων, ὁ τρόπος τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδῶν, καὶ αἱ σχετικαὶ ὀδηγίαι πρὸς ἐκμάθησιν γυναικείων τεχνῶν.

Οὕτω θέλετε νὰ ἠξεύρητε τί θὰ φάγητε τὴν 10ην Δεκεμβρίου τὸ εὐρίσκετε εἰς τὸ Ἡμερολόγιόν σας. Θέλετε νὰ ἠξεύρητε ποῖαι ἀσθένειαι σύρονται κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν τοῦ ἔτους καὶ ποῖα εἶναι τὰ κατὰλληλα κατ' αὐτῶν μέτρα τὸ εὐρίσκετε εἰς τὸ Ἡμερολόγιόν σας. Θέλετε νὰ διασκεδάγητε εὐρίσκετε εἰς τὸν ὠρισμένον μῆνα τὰς καταλλήλους μὲ τὴν ἐποχὴν διασκεδάσεις καὶ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν ἐθιμοτυπιῶν. Θέλετε νὰ φανῆτε ὠραιότερα ἢ νὰ διατηρήσητε τὴν ἀνθηρότητα σας κατὰ ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, εὐρίσκετε τὴν ἀνάλογον ὀδηγίαν εἰς τὴν ἐποχὴν τὴν ζητήσητε. Νυμφεῖσθε, γίεσθε ἀνάδοχος ἢ μήτηρ, μεταβαίνετε διὰ πρῶτην φοράν εἰς τὸν κόσμον, εἰς τὸ θέατρον, εἰς χορὸν εὐρίσκετε ἐν τῷ Ἡμερολόγιῳ σας πᾶσαν σχετικὴν ὀδηγίαν.

Οὕτω τὸ Ἡμερολόγιον ἀποβαίνει ἀληθὲς τοιοῦτο. Κανονίζει τὰς ἡμέρας μας ὅλου τοῦ ἔτους καὶ ἀποβαίνει ὁ καλλίτερος σύμβουλος μας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ διὰ τοὺς ἀνδρας ὑπάρχει παντελὴς ἑλλείψις τοιοῦτου Ἡμερολογίου, χάριν αὐτῶν θὰ προτεθῇ εἰς πᾶσαν ἡμέραν καὶ πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς πρακτικὴν ὀδηγίαν τῶν πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν οἰκογένειαν ὑποχρεώσεων αὐτῶν.

Τὴν ὅλην πρακτικωτάτην ταύτην ἐργασίαν θὰ ἐπιστραφίσωσιν εὐάριθμα διηγημάτια, ποιήματα καὶ μελέται τῶν τακτικῶν καὶ γνωστοτέρων συνεργατῶν μας καὶ ἐκ τῆς περιγραφῆς τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ταξιδίου τῆς διευθυντρίας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἢ συνέντευξις αὐτῆς μετὰ τοῦ πρώην Προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κ. Harisson καὶ ἡ ἐπισκεψίς της εἰς τοὺς καταρράκτας τοῦ Νιαγάρα.

Τὸ Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» θὰ τιμᾶται καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, 2 δραχ. διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ 2 φρ. χρυσᾶ διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐπειδὴ δὲ θὰ ἐκδοθῇ εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων, παρκαλοῦνται αἱ ἐγγραφητόμεναι συνδρομήτρια ν' ἀποστείλουν ἀμέσως τὸ ἀντίτιμον πρὸς ἔγκαιρον παραλαβὴν αὐτοῦ.